

REDACȚIA

Deák Ferencz-utca nrul 20.

ABONAMENTUL.

Pe un an .. 20 cor.
Pe jumătate an .. 10 "
Pe 1 lună .. 2 "Nrii de Duminică pe
an 4 cor.Pentru România și străinătate
pe an 40 franci.

TRIBUNA

ADMINISTRAȚIA

Deák Ferencz-utca nrul 20.

INSERTIUNILE

de un șir garnou: prima
dată 14 bani; a doua oară
12 bani; a treia oară 8 bani
de fiecare publicațiune.Manuscripte nu se
înapoiază.

Telefon oraș și comitat 502

Anul X.

NUMĂR DE DUMINECĂ

Nr. 7.

O cruce de piatră.

De Ioan Slavici.

Politica de alipire către Impăratul a lui Mihaiu-Vodă a fost continuată de Radu-Vodă Șerban, tot Basarab și el, care curând după urcarea lui în scaun a intrat în Ardeal, ca să-l alunge pe asupritorul Moise Székely. Acesta a perit într-o luptă din apropierea Brașovului și generalul Basta iar a avut mulțumirea, de a primi, mare și tare în Ardeal, declarațiunile de supunere ale nobilimei căite.

Îndată însă ce Radu-Vodă s'a întors în Muntenia, nobilimea a prins inimă, și-a schimbat gândul, a proclamat voivod al Ardealului pe Gavriil Báthory și iarăși l-a alungat pe generalul Basta spre Sătmar.

Ani de zile de-a rândul a susținut Radu-Vodă lupta cu noul usurpator, până în anul 1611, când uneltitorii au obținut mazilirea lui și astfel a fost nevoit să caute adăpost la Viena, unde a și murit.

La Viena l-a găsit Radu-Vodă pe Nicolae Pătrașcu, feciorul lui Mihaiu-Vodă și și-i-a făcut ginere dându-i în căsătorie pe fiică-sa Ana Domnița.

Atât Radu, cât și Nicolae Pătrașcu au făcut în mai multe rânduri încercarea de a se întoarce în țară, dar a urmat în curând războiul de treizeci de ani, care a consumat toate puterile împărăției și abia Mihai, fiul lui Nicolae Pătrașcu și nepotul lui Mihai-Vodă și a lui Radu-Vodă a ajuns, după încheierea păcii de Westfalia, să plece prin Polonia, ca să se întoarcă cu mare încunjur în țara părinților săi, unde nu i-a fost dat să ajungă, căci a perit de ciumă.

Timp de jumătate de veac dar nobilimea a cheuit în toată țigă, căci era slabă împărăția. Când a încercat însă Leopold I să facă rânduială și 'n țările dela răsărit, ea s'a răscolat în frunte mai întâiu cu Francisc Rákoczy, apoi cu Emeric Tököly, răsccoală «glorioasă», căreia Maghiarii îi zic «kuruczvilág».

Ajutați și de agenții lui Ludovic XIV, răscolații au cerut și au și obținut în cele din urmă intervenirea Sultanului, și s'a început lungul, greul și pentru creștini gloriosul războiu, în care prințul Eugen de Savoia a scăpat țările coroanei ungare de sub jugul turcesc și a schimbat soarta popoarelor dela răsărit.

Pe când oștirile împărătești se răsboiau la Rin, marele Vizir Cara Mustafa Pașa a pornit cu oaste mare spre apus, a trecut

nesupărat de nimeni de-a curmezișul Ungariei pe Dunăre la deal și a încunjurat în cele din urmă Viena.

Muntenii și Moldovenii au fost nevoiți să meargă și ei alături cu Tököly și cu cealaltă floare a nobilimii ungare în coada oștirii turcești și au luat parte la asediarea Vienei.

Domn al Munteniei era însă Șerban Cantacuzino, fiul Ilincăi, fiicei lui Nicolae Pătrașcu și nepotei lui Mihai-Vodă și a lui Radu-Vodă-Șerban. Mama lui se născuse și crescuse la Viena, trăise în apropierea curții împărătești și se întorsese cu binecuvântarea Impăratului Ferdinand III. în țară, ca să iee moștenirea rămasă dela părinții ei periți în pribegie.

Nu putea omul acesta nici să fie dușman al creștinilor, nici să se însoțească cu Tököly și cu prea nobilii săi tovarăși, cari au ridicat oardele musulmane asupra creștinătății. S'a supus dar poruncilor primite de la Sultan, s'a dus cu oastea lui și a luat parte la asediul Vienei, dar i-a vestit pe Vienezi, că acolo, unde stă tabăra Muntenilor, li-e deschis drumul și pot și să iasă, și să între, când au nevoie, căci n'are nimeni să-i vadă.

Iar acolo, unde se afla tabăra Muntenilor, stă și azi drept semn de amintire o cruce de piatră, care se vede de pe Glorieta din Schönbrunn, ba îmi spunea cineva că M. Sa Impăratul Francisc Iosif a ridicat la locul acela o capelă.

Dacă are nobilimea ungară tradițiuni frumoase și mari, au și Românii tradițiunile lor, care sunt titluri de nobleță.

Ține minte Românul și binele și răul ce i-se face, și nu e în stare să se însoțească cu cei-ce numai răul i-l'au voit contra celor ce i-au voit binele și i-l'au și făcut câte odată.

Aceasta s'o știe cei-ce văd crucea de piatră din preajma Glorietei dela Schönbrunn ori aud vorbindu-se de ea.

Două ani de slujbă în oștire.
Din Budapesta ne vine știrea, că din poruncă preainaltă se va face cunoscut tuturor, că cei cari intră de bună voie în oștire vor sluji numai doi ani.

Fala lor... Foile din Arad vestesc cu mare bucurie că Joui dimineața la statua celor 13 generali unguri impușcați și spânzurați la 1849 s'a găsit o cunună pe panglicele căreia era scris: «Jertfim viața și sângele pentru țară». Cunună e a tinerilor unguri dela școli.

Mare ispravă!

Alandala! «Budapesta Hirlap» dela 20 Februarie și alte foi ungurești dau mare cinste următoarelor șire scrise în «Adevărul» din București:

«Guvernul unguresc a reușit să atragă pe Românii din Țara Ungurească la sine, în mocirlă. Ostași români au fost întrebuințați adică pentru a trage în noroi libertatea ungurească. Tinerilor români din Ungaria li-s'a făcut ticăloșia să fie siliți a fi cazacii libertății ungurești. Sufletul Românilor va fi ca mușcat de rușine, că tinerimea lor a fost folosită ca gâde (hoher). Noi am așteptat ca azi în Ungaria să izbucnească revoluția».

Rugăm pe frații dela «Adevărul» să ia spre știință că cei cari au împrăștiat Dieta Țării Ungurești au fost Unguri. Cine-va și-a bătut joc de «Adevărul» scriind, că ostași români au luat parte la acest act.

Și de altminteri, chiar dacă Românilor li-s'ar fi dat această însărcinare, nu ar fi stat o clipă la îndoială a duce la îndeplinire porunca prea înaltă, a scoate pe sus din Dietă pe magnații și slugile lor cari nu vor să dea poporului dreptul obșteșc de vot.

Să nu știe apoi cei dela «Adevărul» nici acum, cum înțelege Apponyi, Kossuth și ceilalți «libertatea?..»

AȘA, DA!..

(*) Așa, da! La biserică și vă pocăiți, rugându-ve ca Dumnezeu să vă ierte păcatele ce ați săvârșit împotriva țării, a tronului și a celorlalte neamuri din patrie...

Ce s'a întâmplat adică?

Luni cei din partidele întovărășite așa hotărâseră, că Mercuri vor ține în Dietă ședință... Se știe însă, că îndată după această hotărâre, veni oștirea și împrăstie Dieta... Vitejii lui Kossuth totuși ziceau că vor încerca să țină ședință în Dietă, de-oarece ei nu socotesc că ar fi cu lege ca M. Sa să-i împrăstie cu puterea armelor (ceea-ce s'a întâmplat de altfel numai pentru-că n'au vrut s'asculte vorba bună).

În jurul Dietei Mercuri erau însă honvezii despre cari foile lui Kossuth credeau, că nu vor asculta porunca împărătească!... Dar după cele petrecute Luni în Dietă, nu se mai îndoiește nimeni, că zeu, honvedul întocmai ca cei din oștirea împărătească ascultă de porunca preainaltă și trage foc și înfige baioneta dacă cineva calcă legile și strică buna rânduială. De aceea nu s'a mai apropiat de Dietă un singur puiu de kossuthist (viteji sunt domniilor toți numai când nu e primejdie), ci s'au gândit altfel: haid la biserică, unde pe mulți îi va fi supărând cel mult mirosul de tămâie...

„Janus” institut de asigurare mutuală pe viață în Viena

— s'a fondat în anul 1839, din partea unui grup de bărbați nobili —
este cel mai vechi institut mutual de asigurare pe viață
pentru Austro-Ungaria.

Informațiuni în-
datoritoare dă: **Agentura generală pentru Ungaria de sud în Timișoara-Fabrik** Lerchengasse Nr. 17. (Telefon 422.)

Se bazează pe legile mutualității, în puterea cărora accidentul capitalului anual trece în favorul celui asigurat. **Premii estine**

Condiții de asigurare favorabile.

Imprescriptibilitatea polițelor după 3 ani. Plătirea în caz de duel și sinucidere după 5 ani. — Asigurare gratuită pentru caz de război. — Fără timbru de poliță și taxă de stat. — Plătirea la moment.

Starea de asigurare	111.000.000 cor.
Sumele de asigurare plătite până acum	56.000.000 „
Averea institutului	31.000.000 „

În loc să năvălească deci asupra Dietei și s'o deschidă cu puterea, căpeteniile din partidele întovărășite s'au dus la biserica cea mare și frumoasă zisă Bazilica, unde abatele Molnár János (care cu greu va mai ajunge și el d'aci încolo vlădic) a slujit o liturghie, rugând pe Sfânta Marie să ocrotească Țara Ungurească...

Jidovi cari nu cred în Christos, calvini cari nu cred în Preacurata Fecioară-Maria, ba și de cei cari nu cred în Dumnezeu (atei!), stat-au împreună și rugatu-s'au ca Maria Fecioară să mântue Țara Ungurească de toate relele... (Noi am zice: s'o mântue mai presus de toate de frunțașii politici ca cei din partidele întovărășite).

Mare trebuie să fie desnădejdea în sufletul lui Kossuth calvinul, în alui Visontai jidovul, și a tuturor acestor lichniți, pentru a se hotărî să meargă la biserică, și încă la una papistașă.

Dacă țara va scăpa însă de primejdiile ce aduseseră asupra-i acești păcătoși, va fi nu pentru că Dumnezeu a primit rugăciunea farizeilor și vameșilor, ci pentru că e nemărginită bunătatea cerească iar Maiestatea Sa grijește ca nimeni nepedepsit să nu-și bată joc de țară și legi, nici de schiptrul Său.

Dar li-e dat, se vede, celor din lăhnița tovarășie, să bea paharul amar până în fund: nici să se roage n'au putut fără să facă d'aproape cunoștință cu lăhnița săbiei polițiștilor și a copitelor cailor acestora...

Tovărășia și ceata ce o impresura, nu s'a mulțumit numai cu rugăciunea din biserică, ci ieșind afară, și-a dat în petece. A început să cânte «Kossuth Lajos azt izente», căpeteniile au fost ridicate pe umeri și lărmuind a plecat să cutreere orașul... Tinerimea dela școlile înalte avea și un steag și își poate închipui oricine neorânduiala ce au făcut.

Destul că după ce n'au vrut să asculte de poruncile păzitorilor păcii, încăierarea a fost gata. Apponyi, Kossuth și întreaga ceată a fost risipită ca pleava, multora li-s'a spart și capul, ba li-s'a luat și steagul iar spitalele sunt pline cu viteji d'ai lui Kossuth.

Câți au mai rămas pe picioare, au fugit la mormântul lui Kossuth, unde au început să cânte «Kossuth Lajos azt izente»... Ai naibii polițiști însă și aici s'au luat după ei.

Ce credeți însă, că vitejii au gonit afară din cimitir pe polițiști?

Ei, așa! Cum să-i atingă, când aveau sabie și revolver! Nu, ci ca la comandă, au îngenuchiat cu toții în jurul mormântului lui Kossuth și pe semne se vor fi rugat pentru odihna sufletului acestuia.

Asta de nu-i va mântui, căci încolo domnia împărătească cine știe cât poate ține și astfel Kossuth, Apponyi și ceilalți o să vadă scaun ministerial — vorba Românului — când și-o vedeă mutul iapa!

„In lături!...”

(Pentru acționarii Oravicianei.)

Suntem răi. Și va trece multă apă pe Dunăre, până vom putea fi, cum ar trebui să fim. Una dintre scăderile noastre, și doar cea mai vădită, este «grandomania personală», sulevată atât de

spiritual de dl N. Iorga. Un neajuns, să-i zicem național, ce roade ca molile la rădăcinile așezămintelor noastre și culturale și economice. În timpul din urmă am dat năvală să ne întărim poporul prin institutele de bani. Ar fi să constatăm barem aici un progres. Însă mie unuia mi-e teamă, că fără cultură îndestulătoare cum suntem, cu vremea și băncile noastre se vor izbi de scăderile noastre firești, ca de-o stâncă nepăsătoare, pe care nici voința, nici stăruința, ci numai vremea a totputernică o poate urni din loc. Cum vedem, se și ivesc nouri, din cari pe alocurea se și descarcă furtuni, ca bunăoară la «Economiul» din Cluj.

«Oraviciana» noastră, la care mi-se refer aceste rânduri, progresa frumos: are reion puternic și bogat. Dar... începe și aici clocotirea, ce are la bază grandomania personală, ce ne stănește și aievea viața publică. Iată cum. Înainte cu 5 ani am fost și eu ales în direcție și socrul meu protopopul gr. or. de aici. Un coleg al meu din localitate, domnul Dr. Petru Cornean, a sărit ca mușcat de șarpe și pune la cale, care va să zică el cel dintâi, inaugurează votizarea, nepracticată până atunci la institut. Nu pentru că n'ar fi fost și dânsul ales; nu, lumea chibzuise bine lucrurile, dar fiindcă nu și-a putut alcătui el pe sprânceană întreg conziliul. S'a supărat foc și nesocotind voința generală a acționarilor, dânsul abize și vârește în locul lui pe un «Kapukehaia» al său, care mereu îi face pârție la locurile de înaintă ședere și pe unde nu răzbate, se pune ca al din poveste și sparge toate oalele din gard, ca să facă loc la oala lui. Astfel a așezat în scaunul său pe Kapukehaia al său, un dascăl dela stat, angajat de gropar al școlii noastre confesionale, și ca să poată fi și cu turcul și cu neamțul, poartă pe umeri numele: Dragoescu.

Când am fost eu ales de jurisconzult al băncii, colegul meu, dnul Cornean, i-a și declarat «rezbel pe toate terenele» directorului băncii, dlui Ilie Trăilă. L-a trântit din fruntea Despărțământului «Astrei». Sub isprăvnicia s'a și-a ținut aici «Astra» adunarea generală, cea de tristă memorie. L'a trântit pe dl Trăilă și din prezidiul comitetului parochial, ca astfel să împedecă dezvoltarea școlii confesionale, după planul sctnicului său Kapukehaia. Într'un sinod parochial strigau neamurile Kapukehaiei «nu ne trebuie școală confesională; mergem la ministeriu...» Casina și chorul, știm numai noi cum au tânjit sub prezidența dlui Cornean; n-o mai spunem lumii. Astăzi fiind alt președinte la casină, nu-l vezi nici când la casină, cum nu-l vezi nici unde, unde nu-i el general.

La adunarea poporală din 10 Decembrie, fiindcă nu s'a primit proiectul de rezoluție al său, ci o altă rezoluție, recomandată de deputați ca mai reușit redactată, a declarat, că el cu mine nici când nu mai face cauză comună, ascultați: nici la alegeri de deputați, «chiar de s'ar și prăbuși steagul național!...»

Acum la 1 Martie avem adunarea generală a «Oravicianei», în jurul căreia s'a deslănțuit o agitație enormă. Dl Cornean și-a luat toate depunerile dela noi, fiindcă nu-i aduc destulă dobândă, dar avea atât de îngrijorat de înaintarea institutului (?), acționar simplu de altfel, citează rând pe rând oamenii la sine, la conae, și le dă lozinca: «In lături cu Nedelcu!» Toată chibzuința acționarilor, că nici protopopul, având să țină strâns legate bisericile de institut, nici eu n'am fi cei mai de prisos, se cufundă în voința țarului... Au să tacă rezoanele.

Iată cum se adeverește în toată plenitudinea sa, vorba d-lui Iorga.

Grandomanul, obicinuit cum este a-și ține ochii tot în sus, nu observă mizeriile ca cei smeriți. În cazul de față din vânători, pe unde îi zboară ambiția, grandomanul poate că nici nu observă cum se rostogolește bolovanul. Cât de trist îmi sună la ureche șoaptele țaranilor: «se ceartă domni la »Oraviciana».

În fața acestei iviri fatale, iată eu subscrisul, îngrijorat de soarta poporului ăstuia bun și obedient, fac mărturisire solemnă, că nesimțind în

mine calitățile recerute unui conducător nu reflectez absolut la locuri de onoare nici la «Oraviciana» nici la ori care altă instituție d'ale noastre. Mă mulțumesc a mă putea înșiru, ca și până acum, între gregari.

Am ținut de lipsă să fac și în scris această declarație, mai ales pentru orientarea prietenilor mei, cu cari fiind timpul scurt, nu mă mai pot întâlni înainte de adunarea generală a «Oravicianei», și am dorit, ca pe calea aceasta să opresc vârtejul, în care au ajuns, spre uimirea noastră, până și unii dintre funcționarii institutului, cari și ei la rândul lor vor fi aduși la rezon.

Dr. Ioan Nedelcu.

Din străinătate

Procesul ministrului Vladan Georgevici. În ziua a două (17 Febr. st. n.) a procesului în contra fostului ministru Georgevici, acuzat că a publicat acte secrete ale statului, Vladan Georgevici și-a sfârșit discursul său de apărare.

Vladan Georgevici a început discursul continuând să descrie politica Rusiei în Balcani.

Rusia s'a amestecat și sub regimul lui Alexandru Caragheorghevi în afacerile interne ale Serbiei și când prințul n'a voit să împlinească cererea Rusiei de a concedia pe unii funcționari sârbi i-s'a pregătit soarta lui Miloș Obrenovici și dinastia Obrenovici a fost restabilită din nou în Sârbia. Atitudinea Rusiei față de prințul Mihail încurajă pe adversarii prințului și astfel la 1868 Mihail fu asasinat. Când era să se încheie la 1870 între Serbia și Muntenegru o nouă convenție militară, Rusia, prin influința ei asupra Muntenegrului, izbuti s'o împedecă, după cum a izbutit să împedecă și încheierea unui tratat de alianță foarte favorabil pentru Sârbia, oferit de ministrul Benjamin von Kallay; un pictor al aceluia tratat pune în perspectivă cedarea câtră Serbia a Bosniei și Herțegovinei, precum și a Serbiei vechi. Dacă s'ar fi întâmplat aceasta, n'ar fi fost un San Stefano, nici congresul dela Berlin, nici Slivnița. S'ar fi pus bazele Marelui Sârbii. În loc de aceasta, Serbia trebuie să se teamă azi să nu pierdă teritoriul dintre Timoc și Marava. Respingerea unui tratat așa de avantajos, n'a fost deci altceva, de cât un nou succes al hipnozei ruse asupra Serbiei. Când însă mai târziu Rusia căsătorii pe Milan cu Natalia, ea oferi Bosnia și Herțegovina Austro-Ungariei, care în sfârșit primi ofertul, de oarece țerile acestea sunt un hinterland favorabil pentru Dalmația. Astfel se împlini o dorință de optzeci de ani a Rusiei. Cu toate acestea poporul sârbesc remase și mai departe în hipnoza rusă.

Proclamarea Serbiei ca regat ațăță foarte mult pe slavofiliile ruși. Când puțin după aceea, Ilka Markovici săvârși în catedrala din Belgrad un atentat cu revolverul asupra regelui Milan, atentatul acesta făcu pe ruși Maikov să preamărească pe atentatoare ca pe o eroină națională și să vorbească despre sfârșitul apropiat al dinastiei Obrenovici și restaurarea lui Petru Karagheorghevi sub scutul Austro-Ungariei. În anul 1883 izbucni răscoala dela Zaeciar. Cauza răscoalei se zicea, că e clauza din convenția veterinară cu Austro-Ungaria privitoare la provederea vitelor sârbești cu un certificat de proveniență. Pe când azi partidul radical ar conzidera în chemarea unei atari convenții ca cel mai mare succes al Serbiei, acelaș partid radical, în 1883, conzidera convenția ca o tradare a intereselor țării. Spre marea desiluzie a adversarilor lui Milan, revolta fu repede înăbușită.

În anul 1895 izbucni războiul sârbo-bulgar. Deși Slivnița este o pagină tristă în istoria Serbiei, ia totuși a avut urmări bune, căci a împedecă din nou realizarea programului dela San-Stefano, și acesta e, poate, cel mai mare merit al lui Milan. Slivnița deveni însă o armă otrăvită în

MARE MAGAZIN

de articole de sticle de porțelan și vase de culină.

Cele mai moderate și de folos lucruri.

S'A DESCHIS

Arad, Piața Andrássy Nr. 16. (fost casa lui Gebhart).

Se vinde cu prețurile cele mai reduse

Rog P. T. public binevoisscă a se convinge personal; cercetarea magazinului nu obligă pe nimeni la cumpărare.

Szabó Albert

furnisor al curții cesare regesti.

Telefon pentru oraș și comit. Nr. 429. 429 Nr.

contra lui Milan. Acum fură atrase și femeii în lupta contra dinastiei Obrenovici.

Doamnele din Belgrad căutau să convingă pe regina Natalia care era ambițioasă și mândră de frumsețea sa, că-și va păstra aceasta frumsețea dacă nu va mai avea copii. Pe atunci acuzatul ca medic curant al regelui Milan, a atras atențiunea reginei asupra marilor primejdii pentru țară, dacă dinastia Ocrenovici nu va avea decât un descendent (Alexandru). Natalia a răspuns, că ea ține la Rusia, chiar dacă aceasta lucrează în contra bărbatului ei. Azi după cum se știe aceasta rusofilă e catolică. După abdicarea regelui Milan, se sui pe tron Alexandru.

Atitudinii Rusiei este de a se mulțumi că regele Alexandru s'a vindecat de timpuriu de hipnoza rusă. La începutul anului 1900 regele Alexandru era în culmea popularității sale. Dar se găsi iar o femeie, Draga Mașin, care avea să aducă prăbușirea regelui. Nici un Sârb nu poate afirma că Draga ar fi ajuns regina Sârbiei dacă țarul n'ar fi fost nun. Cu moartea lui Alexandru, care pentru acuzat era mort odată cu căsătoria cu Draga, s'a terminat și cariera politică a acuzatului, căci el a rămas credincios și devotat dinastiei Obrenovici. Pe când se afla în exil a zădărnicit prima conjurație în contra perechei regale.

Când după evenimentul dela 11 Iunie 1903 a fost asaltat din toate părțile cu interviewuri, a tăcut numai după ce presa europeană prezintă Sârbia ca «țeară de sălbateci» când «Monitorul guvernului» din Petersburg a publicat comunicatul cunoscut și când Împăratul Francisc Iosif, în telegrama sa de felicitare către regele Petru și-a exprimat speranța, că regele Petru va isbuti să înalțe din nou Sârbia — el, acuzatul a publicat la Berlin o descriere a cauzelor conjurației... Acuzatul spune, că acum speră că Rusia nu va mai sta în drumul dezvoltării Sârbiei. Dar când oficerii sârbi trimiși la Petersburg ca să aducă pe fiii regelui, au fost alungați din Rusia; când d-na rusă de onoare părăsi în Viena pe principesa Elena; când se inaugură o politică după care Regele Sârbiei trebuia să viziteze în Sofia pe prințul Bulgariei spre a-i înapoia acestuia vizita cu ocazia trecerii sale prin Sârbia, la Niș, și când regele trebuia să țină seamă formal când vazalul turc Ferdinand va trece prin gara Belgradului, spre a saluta pe Ferdinand pașa — atunci acuzatul a văzut că Sârbia stă sub o hipnoză și mai mare a Rusiei. De aceea acuzatul s'a hotărât să publice pe când e în viață scrierea sa «Sfârșitul unei dinastii» pentru ca, arătând activitatea diplomaților ruși, să deschidă ochii Sârbilor și ai Europei. Nu e interesul Sârbiei, ci al Rusiei ca el să fie pedepsit...

Fostul președinte de consiliu Vladan Georgevici a fost condamnat la 6 luni închisoare, pentru că a publicat secrete de stat.

Manifestațiuni anti-românești la Atena. «Agenția telegrafică română» comunică următoarea telegramă:

Atena, 19 Februarie. Mai multe mii de cetățeni au luat parte eri la o adunare de protestare contra măsurilor luate de guvernul român contra Grecilor. Meetingul a votat o adresă care a fost trimisă reprezentanților marilor Puteri cu rugămintea de a mijloci pentru a face să înceteze această stare de lucruri, care dezonoarează omenirea și civilizațiunea.

Meetingul a fost organizat de societatea «Hellenismos».

Guvernul grecesc nevroid să învenineze afacerea și să provoace o mai mare înverșunare a spiritelor a refuzat totdeauna să intervină sau să încurajeze asemenea manifestațiuni, declarând că face toate eforturile pentru a obține o înțelegere cu România.

Cu prilejul meetingului ținut la Atena de către societatea «Hellenismos» al cărei cu-

vânt de ordine a fost «Ura contra Sârbilor, contra Bulgarilor și contra Românilor», manifestațiuni greci au calificat de ilegal un act de expulzare care aparține suveranității Statului român, și îndrăznesc să spună că expulzările dezonoarează omenirea civilizată, pe când omorurile și violențele lor în Macedonia o onorează.

Cercurile politice din România păstrează cea mai mare liniște față de asemenea manifestațiuni grecești

CONCERTUL D'ASEARĂ.

O mare admiratoare a marelui nostru artist D. Popovici zicea aseară: «E împăratul artiștilor români!»... Și ori ce pricepător al artei cântului auzindu-l va zice: «E mare între cei mari!»

Cum nu eră deci să-l slăvim?!

Fiecare cântare a lui a fost pentru noi o înălțare sufletească. Au plăcut mult — cum e lesne de înțeles — doinele noastre dulci. Numai Popovici le și știe cânta așa. «Solomoane căpitane» e plânsul și jalea Românilor. A cântat-o cu atâta foc și duioșie, că am lăcrimat. Nu mai puțin ni-a înduioșat »Mama»... Popovici nu cântă numai arii, ci el dramatizează, apelează nu la auz numai, ci se adresează inimei cum nu știe de cât el, trăit și ridicat în cel mai mare centru musical, la Beyreuth.

Ovațiuni entusiaste i-s-au făcut, i-s-au oferit buchete, din loge a fost aruncat cu flori, iar drept amintire, publicul i-a oferit un serviciu de scris, din argint [masiv, stil antic, cu dedicația «Lui D. Popovici, în semn de admirație. Arădanii».

D-na Lucia Cosma e demnă partneră a distinsului vagnerian. Cântă cu pricepere și sentiment, vocea-i e dulce, o mlădie ușor, are toate finețele unei desăvârșite artiste. Aria Violettei din «Traviata» a cântat-o cu atâta discreție, și dulce, în cât a stors vifor de aplauze. I-s'a oferit un admirabil buchet de flori, s'a cerut cu entuziasm bisarea fiecărei doine și d-sa ni-a procurat o nespusă plăcere adăogând programului câte-va doine, creațiuni de ale maestrului Dima.

D-șoara Melania Brândușean a fost atât de gentilă, încât nu numai a acompaniat pe dl Popovici și pe d-na Lucia Cosma, ci a cântat și independent două piese, dând toată măsura calității sale de pianistă distinsă. Publicul a aplaudat-o, dupăcum i-s'a oferit și un prea frumos buchet.

D-șoara Leontina Pap are voce d'o rară extensiune, timbru curat, în notele de jos duioșie, în cele de sus strașnică putere. Publicul i-a făcut o călduroasă primire, atât d-sale cât și grațioasei sale surori d-șoarei Veturia, care a acompaniat-o la pian.

Urmând să-și desăvârșescă studiul muzical, are să fie o podoabă a societății aradane.

La concert a fost în frunte cu P. S. Sa Episcopul I. I. Papp, întreaga societate cultă aradană, vicecolonelul Pallik, în frunte cu numeroși oficeri, d-șoarele Mocsonyi din Căpâlnaș, din provincie o mulțime de inși. Din societatea maghiară a fost dl Barabás Béla, cu doamna. O mulțime generală s'a exprimat din partea turtora și toți sunt de părere că un așa festival artistic rar se petrece în societatea românească.

După concertul atât de bine reuși, în sala dela «Ipartestület» a avut loc petrecerea cu dans, care a ținut până spre dimineață. Au cântat două muzici: cea militară și lautarii.

Din cununa superbă de dame, ni-am însemnat numele doamnelor: Letiția Adam, Adam (Timișoara), Viola de Anyos, Gabriela Brădean, Florica Burdan, Lucreția Bulboacă, Crișan (Seleuș), Risa

Ciontea, Elena Goldiș, Lucreția Herbay, Virginia Hotăran, Adriana Ispravnic, Elisabeta Crip, Lucia Cosma, Campian (Vârșand). Cărăbaș (Timișoara), Ivan (Giula), Hermina Lazar, Constanța Lazar, Emilia Moldovan, Lucreția Mihulin, Mihulin (Cicir), Zina Moga, Aurelia Milovan, Sofia Mioc, Victoria Magdu, Mladin (Pauliș), Veturia Nestor, Amalia Nicorescu, Niga, Iovanca Németh, Letiția Oncu, Maria Oprian, Ognean (Soborșin) Olariu (Arad) Ecaterina Pap, Eugenia Pop, Cornelia Popa, Popovici (Vârșand), Irina Popovici, Elena Raicu, Lucreția Russu Șirianu, Florica Serb, Mady Secula, Lucia Șincai, Iolanda Truța, Emilia Turcu, Telescu (Arad), Iulia Ungurean, Ermina Vasilon, Ecaterina Vătan.

Domnișoare: Ana Burdan (Sinitea), Melania Brândușan, Ecaterina Biriș, Valeria Boțco, Tulia și Hortensia Bogdan, Flora Bonciu, Anuța Cizmaș, Minerva și Felicia Ceonța, Maria Crișan, (în costum național), Melania Ionescu, Minca Loichița, Veturia Lazar, Hortensia și Aurelia Mladin, Cornelia Moldovan, Cristina Marșeu, Ana Nișcu, Aurelia Păcurar, Leontina și Veturia Pap, Florica și Zina Popovici, Veturia Popovici, Popovici (Birchiș), Hortensia Raicu, Lola Serb, Teta Ungurean și Maria Tămaș.

DESCORDAREA.

— Criza. —

Budapesta, 22 Febr. 1906.

O discordare generală a sufletelor se cunoaște pretutindeni. Agitația cea mare a obosit pe cei mai mulți și ea nu mai persistă decât prin articole de foi.

Ceeace a mai înviorat întru câtva interesul general a fost discursul contelui Tisza ținut alaltăieri seara în clubul liberal. Neapărat un discurs mare, plin de-o forță expansivă și agitativă, așa cum le rostea Tisza în timpul culmei sale. Partidul liberal a tresărit la glasul acesta din amorțirea lui somnolentă. Membrii sunt de credință că partidul își va cuceri din nou poziția lui pierdută. Aceste nădejdi sunt puțin întemeiate. Un singur om, o singură persoană, fie chiar de geniul lui Tisza nu va putea insufla unui partid întreg, decât o viață artificială. Marile mișcări și curente vin totdeauna de jos și pornesc cu o putere de neînvinș în sus răsturnând ori ce obstacol.

Studentii.

Descordare? Nu este greșit a zice astfel? Agitația vibrează mai departe «ca un foc nestins» în inimile învăpăiate ale «tinerimii universitare» (nu îndrăznesc să zic «studioase»). Se cunoaște valoarea acelor manifestațiuni politice, cari sunt lipsite de seriozitate. Ar fi deci un lucru comun, de-a spune că acest adevăr și aici rămâne în picioare. Mai mult, nu există poate niciari pe fața pământului o tinerime atât de puțin serioasă, atât de fanfaroană, gălăgioasă și lipsită de orice porniri nobile, serioase și generoase ca tinerimea ungurească. După colegii lor din Cluj, studenții unguri din Pesta încă au ținut să-și afirme patriotismul. Noi, cari cunoaștem de aproape pe tinerimea ungurească de aici, știm că toate manifestațiile ei sunt pornite nu din însuflețire adevărată și curată, nu din acele porniri generoase cari caracteriză ori unde tinerimea, ci din dorința de a se distinge de a se impune. Ele sunt făcute în vederea aplauzelor vulgului, în vederea ochilor frumoși cari îi admiră pe eroii aceștia atât de grotești și caraghioși.

Nyiri și Fejérváry la Viena.

Nyiri, comisarul regesc a plecat la Viena spre a raportă M. Sale despre misiunea sa. De asemenea baronul Fejérváry va plecă la Viena.

Adunările de protestare dela 25 I. c.

probabil vor fi oprite. La Komorn ea a fost deja interzisă. Aici fostul deputat Szász József era să țină o dare de seamă înaintea alegătorilor săi.

CANCELRIA ARCHITECTULUI ROMÂN

IOAN NIGA.

Arad, Jozsef főherceg-ut. Nr. 1.
(Lângă banca „Victoria“.)

Pregătește planuri și specificări de spese pentru edificiul publice și private, primește lucrări în sfera arhitecturii mai înalte, cenzurări, colandări. Ca specialist în ritual nostru oriental edifică și restaurează biserică în mod artistic, din care cauză o recomandăm indeosebi d-lor parochi. Trimite planuri, schițe, specificări și servește în lucrări arhitectonice cu deslușiri gratuite.

DESPRE CARTE.

De IOSIF STANCA.

Ce plăcut e să stai de vorbă cu cei aleși ai neamului tău, cari prin însușirile lor se ridică peste milioanele de muritori. Ai înaintea ta un astfel de om: vezi cu ochii sufletului tău cum îi picură cuvintele înțelepte din gură; fiecare cuvânt, fiecare vorbă te încălzește, căci sunt izvorâte din inimă. Ochii lui sunt umezi de bucurie, căci știe dorințele și păsurile tale. Dela o vreme simți cum glasul începe să-i tremure, ochii i-se fac mai schinteietori, fața îmbujorată de mai înainte se face galbenă, și, cum se frământă încet par'că plutește pe aripi: simți par'că ai înaintea ta un sfânt, pe care tu — fermecat — pas de pas îl urmărești. Și nici habar nu ai că te conduce printre stânci prăpăstioase și-ți țîșnește sângele — ca și lui — din picioare. Iar când ajunge să scape pe Ileana Consinzeana din curțile cutărui zmeu, ochii vi-se umezesc la amândoi, și nu știți să râdeți, ori să plângeți de bucurie...

Mulți sunt bărbații cei aleși ai neamului nostru; frumoase, ademenitoare și felurite sunt graiurile lor, precum felurite sunt glasurile păsărilor cântătoare și felurite sunt mirezmele florilor din grădină. Sunt la noi poeți al căror glas samănă cu glasul de privitytoare, cu răcnetul unui leu ferecat în lanțuri. Avem prozatori, la cari le curge mierea din gură. Și-avem istorici înțelepți, a căror glas răsună domol ca un glas de clopot, pe care îl ascuți cu evlavie ca sfânta evanghelie. Cetiți pe Alexandri, Eminescu, Coșbuc și Iosif, și veți găsi în ei tot atâtea priveghitori. Cetiți pe Goga și vi-s'a pareă, că auziți răcnetele unui leu ferecat în lanțuri. Cetiți pe Bălcescu și pe Russo și sufletul vostru va lua parte la cetirea sfintei evanghelii.

Da, cartea e aceea, care e în stare să ne dea atâtea mângăere. Ești sărac și întunec plutește în toată casa sa umedă și rece, dar deslipind buchile de pe carte vezi cum năvălește lumea pe ferestri: toată casa și-se înviează și să încălzește. Din umilit, ce te simțai înainte, te simți că ești o forță, deoarece ai ajuns să te cunoști însuși pe tine. Faci o faptă bună, vezi cu ochii sufletului cum povătuitorul tău — autorul — saltă de bucurie, că sămânța aruncată de el a adus roadă. Săvârșești o faptă rea, îl vezi rânjindu-se la tine, blestămându-te, că n'ai ascultat înțeleptele lui povețe. Sunt cuvinte, fraze întregi, cari ca o remușcare îți ține mereu în urechi, cari știi bine, că le-ai cetit de-atâteaori și totuși nu le-ai urmat. Ești bogat și n'ai simțit lipsă în viața ta. Pentru ceilalți oameni ai tăi n'ai avut decât dispreț. Cetinel — ca Vameșul din evanghelie —

ți recunoști mereu toate păcatele tale. Sămți, că cu nimic nu ești mai mult decât semenul tău sărac, dacă acela e de omenie. Un dor păgân te paște de a te însoți cu el și de al ajuta numai când și-se dă prilej. Din înfrățirea ta cu a semenilor tăi mai mulți, vezi cum să pogoară darul duhului sfânt peste noi și să sălășluște adevărata fericire peste satele noastre.

Și câte alte fapte nobile nu izvorăsc din cetirea cărților bune! Dar câți cărturari români nu au pe masa lor o foaie? Câți nu au cărțile, cari sunt adevărată comoară pentru fiecare Român? Iar dacă stăm așa, să nu ne mirăm că înaintăm ca racul și faptele noastre din viață, sunt greșeli peste greșeli.

Candelei ca să ardă îi trebuie oleu. Aceia ce e oleul pentru candelă, e cartea pentru minte și pentru inimă.

Deci turnați oleu în candelă!

NOUȚĂȚI.

ARAD, 23 Februarie 1906.

— **Conzistor plenar** s'a ținut Mercuri în Arad sub prezidenția P. S. Sale Episcopului I. I. Pap, fiind de față P. Cuvioșii Lor archimandritul Aug. Hamsea și protosincelul R. R. Ciorogariu, protopopul Dr. I. Trăilescu și G. Popovici (referentul), preoții C. Domșa, D. Muscan, Tr. Vășian și Tr. Magier, apoi d-nii Dr. N. Oncu, Sava Raicu, G. Feier, P. Truța, G. Purcariu, G. Serb, Russu Șirianu, Dr. N. Oprean, Em. Ungureanu, Aurel Petrovici și Aug. Boțoc.

După ședința P. S. Sa a dat masă mare la care au fost invitați domnii asesori.

— **Comisari conzistoriali** pentru alegerile sinodale în eparchia Aradului au fost numiți de Conzistor la:

Arad	protopopul	V. Beleş și Dr. N. Oncu;
Radna		Givulescu și Dr. Avramescu;
Șiria		M. Lucuța și Dr. I. Hotăran;
Giula		G. Popovici și Dr. Ardelean;
Chișineu		Dr. I. Trailescu și M. Veliciu;
B-Ineu	protosincel	R. Ciorogariu G. Feier;
Buteni	protopopul	I. Giorgia și V. Goldiș;
Hălmagiu		C. Lazar și Dr. T. Pap;
B.-Comloș		P. Miulescu și Iuliu Vuia;
Timișoara		Dr. T. Putici și Em. Ungureanu;
Lipova		V. Hamsea și Dr. A. Marta;
Chiseteu		G. Serb și V. Tomici;
Birchiș	preot	D. Marcu și P. Ionaș;
Vinga		Al. Crăciunescu și Dr. Cosma.

— **Alegerile pentru Sinod în eparchia Aradului.** În ședința de Mercuri a Conzisto-

rului plenar s'au luat măsuri în vederea alegerilor sinodale. Alegerile se vor face după cum urmează: la 26 Februarie (11 Martie) convocarea sinoadelor extraordinare în parochii; la 15 Martie alegerile clerului; 5/18 și 12/25 Martie cele mirenești și la 1 Aprilie n. scrutiniul.

— **Protopopiatul Boroș-Ineului.** În ședința de Mercuri a Conzistorului plenar P. S. Sa Episcopul I. I. Papp după ce a parentat pe răposatul C. Gurban și a adus la cunoștință numirea de administrator al tractului Boroș-Ineu a dlui protopop M. Lucuța (Șiria), a arătat necesitatea de a se face rânduiială în protopopiat și a se lua măsuri pentru îndeplinirea protopopiatului, ceea-ce Conzistorul a și hotărât cu toate glasurile.

— **Pentru nenorocii din Ferdinandsberg,** au mai contribuit următorii:

Dna Florica Penția	Cor. 2.—
Gheorghe Penția, notar cercual	» 2.—
Dna Anghelina Jianu	» 1.—
Balej Janos, neguțător	» 1.—
Iosif Simoni adm. domen	» 1.—
Adam Târbat, econom	» 1.—
Adam Bolovegea econ.	» —.40
Gheorghe Nicola preot	» —.50
Achim Luca	» —.50
Simeon Tépârdel	» —.30
Sandor Filipovicu	» —.60
Maria Duda	» —.20
N. Ștefan	» —.20
Carolina Duda	» —.20
Mihai Jianu	» —.49
Ahim Dragomir	» —.10
Bucur Miu, comerciant	» 5.—
Tinerimea școlară gr.-or.-rom. din Comoriște	» 2.06
Ana Bizuit	» 1.—

Suma: Cor. 19 86

Contribuiri de mai înainte: » 144.76

Laolaltă: » 164.62

Pentru nenorocii din Ferdinandsberg au coieciat — independent de colecta noastră — dl Ioan Popovici, preot în Cireșia dela următorii:

P. S. Sa dl Episcop Nicolae Popea	Cor. 10.—
P. C. Sa dl Filaret Musta	» 5.—
P. C. Sa dl protos. Dr. Tr. Badescu	» 5.—
Magnificența Sa dl Const. Burdia	» 10.—
«Fondul bis. gr.-or. român din Ferdinandsberg»	» 20.—
Biserica gr.-or. română din Cireșia	» 5.—
«Sebeșana» cassa de păstrare	» 10.—
«Cassa funcționarilor de păstrare»	» 5.—

Creștere și educațiune.

De Ioan Slavici.

Creștere și educațiune nu sunt, cum mulți vor fi crezând, același lucru.

Crește ori și care ființă însuși prin sine dezvoltându-se potrivit cu firea sa individuală și cu împrejurările, în care i-se petrece viața.

Firea individuală rămâne neschimbată, iar împrejurările sunt variabile și mai mult ori mai mult priincioase: din ghindă numai stejar poate să răsară, dar stejarul se desvoaltă mai repede și crește mai mare, dacă este priincios locul, și rămâne pipernicit, dacă e sădit în umbră ori în pământ sterp.

Putem dar să creștem și plante, și animale, și oameni având purtare de grijă, ca împrejurările să fie priincioase pentru dezvoltarea lor.

— Singur omul poate să se crească și el însuși pe sine purtând grijă, că împrejurările să fie priincioase pentru desfășurarea lui trupească și sufletească. Această deprindere de a purta însuși grija de sine e ceea ce înțelegem noi când zicem «educațiune», și fiindcă numai omul poate să poarte grije de sine, nici plantelor, nici animalelor, pe care le creștem, nu putem să le facem și educațiunea.

E deci mare și învederată deosebirea dintre creștere și educațiune, și un om bine crescut poate să fie lipsit cu desăvârșire de educațiune. Fiind bine crescut, el e dezvoltat trupește și sufletește, dar dacă nu are și educațiune, se perde îndată ce rămâne de capul lui și nu mai poartă alții grije de dânsul.

Tineri plini de vigoare își ruinează în curând sănătatea, dacă n'au fost deprinși a purta înșiși și grijă pentru păstrarea ei. Fete crescute cu multă îngrijire cad în curând dacă n'au fost deprinse a și stăpâni slăbiciunile și a se conduce ele însă-le pe sine. Oameni cu studii eminente se perd încetul cu încetul în masele mari, dacă, nedepriși a se cultivă însuși pe sine, își curmă studiile îndată după ce și-au luat diploma, pe când cei ce au educațiune intelectuală merg mereu înainte și ajung la bătrânețele lor între cei mai luminați.

Omului dar nu creștere, nici dresură, ci educațiune are să i-se facă: el nu condus și stăpânit are să fie, ci îndrumat a se conduce și stăpâni însuși pe sine.

Cum?

Fără îndoială numai lăsându-i destulă libertate pentru ca totdeauna să simtă, că el însuși suferă, dacă nu poartă grijă de sine.

Dumnezeu e mai presus de toate drept și, dacă ni-a dat tuturoră puțința de a fi păminti, ne-a și înzestrat pe toți cu destoinicia de a fi buni educatori. Nu poate dar nimeni să se plângă, nici să se desvinovătească, dacă copiii nu-i ies cum iar fi dorit.

N'ai decât să-l iubești pe copil pentru că să-i voiești binele și să știi, ce este bine și ce e rău pentru el și n'ai decât să porți grijă de copil pentru că și el să te iubiască, iar această iubire alui e cel mai puternic mijloc de educațiune.

Iubindu-te, copilul se bucură, când te bucuri tu și se întristează când te vede trist, ține să te mulțumească prin purtările lui și se simte nemângăiat când știe, că te-a mahnit. Dacă i-ai câștigat odată iubirea, ești stăpân pe voința lui și n'ai nevoie

nici să-i poruncești, nici să-l siluiești, nici să-l îndupleci prin pedepse, nici să-l ademenești prin făgăduințe, căci el face tot ceea-ce tu vrei din propriul lui îndemn, din dragoste curată, mînat numai din dorința de a te vedea mulțumit de dânsul. Ești ori nu de față, știi ori nu, ce vrea să facă, el se întreabă în toate clipele vieții lui, dacă te-ar mahnii ori nu săvârșind fapta și mulți sunt oamenii, care în zile de nenorocire se bucură, că nu le mai trăiesc părinții, iar în zile de bucurie plâng, că nu mai pot și părinții lor să se bucure împreună cu dânsii.

Om fericit în toate zilele vieții lui iese din copilul crescut în astfel de iubire, căci tot cum își iubește părinții își va iubi și frații și prietenii și soția și copiii, viața lui toată va face din dragoste curată tot ceea-ce face — și totdeauna va fi mulțumit el însuși de faptele sale.

Ceea ce-l face pe om bun, răbdător, dulce la fire, însetat de binele altora și neînfrânt în luptele lui cu nevoile vieții e copilăria fericită și plină de soare, ale căreia farmace se revarsă asupra întregii vieți ca mângăiere neistovită în zile de restriște.

Prima regulă de educațiune e dar: Lăsați copiii să se bucure de viață, dați-vă silința să le înzestrați sufletele cu reamintiri plăcute, ca scumpi să le fie oamenii, cu care trăiesc și scumpe locurile, în care copilăresc, și priveghiați cu neadormire, ca să nu le perdeți iubirea.

PRIMUL AMOR.

Dragă! Să-mi iau adio? Să te uit pe tine Oh! Când tu ești a mea cea dintâi iubire! Aurora, zefirul numele-ți șoptesc, Pe urmele-ți în juru-mi roze înfloresc!

Prima cassă de păstrare din Caransebeș	Cor. 10.—
Dr. G. Dragomir, prof. de teologie	» 1.—
Patrichie Dragalina, prof. dirigent	» 2.—
Iosif Bălan, profesor	» 2.—
Dr. Nicolae Ionescu, avocat	» 5.—
Dr. Mihail Bradicean	» 2.—
Traian Ionași, profesor	» 1.—
Constantin Călțun, contabil	» 2.—
N. N.	» 2.—
Aurel Moaca ref. la senat. episcopesc	» 2.—
Ion Lințu, esactor konzistorial	» 1.—
N. N.	» 1.—
Preoții: Iuliu Musta din Glimboca	» 2.—
Nicolae Ioanescu din Marga	» 4.—
Sinesie Bistreanu din Var	» 2.—
G. Popovici din Zagujeni	» 1.—
Victor Trailovici din Coștei	» 1.—
Pantelimon Domil din Obreja	» 1.—
Ioan Popovici din Cireșia	» 12.—
D-nele: Mărioara Popovici Cireșia	» 2.—
Marta Sirbu)	» 1.—
Mărioara Bălan) Caransebeș	» 1.—
Ioan Șusoi, contabil	» 1.—
George Adam. cand. de preot	» 1.—
Coriolan Zuiac, preot în Vasiova	» 1.—
Georgiu Lepa, conduc. «Severinenei»	» 1.—
Elisei Știopu, învățător în Var	» —.50
Nicolae Marin, colonel în penziune	» 2.—
Nicolae Junianca, maior	» 1.80
Ion Lazaroni, econom	» 1.—
Petru Bizerea pref. internat. pedag.	» 1.—
A. Piso, contabil	» 1.—
B. V.	» —.50
P. P.	» 1.—
Lazici, contabil	» 1.—
N. N.	» —.50
N. N.	» —.60
Petru Valușescu	» 1.—
G. Joandrea, diacon în Lugoj	» 1.—
Bujor și Florica Barbu	» 2.20
Vichentie Radu	» 1.—
Petru Vladolescu	» 1.—
Pavel Stroca, prim-codrean	» 1.—
Benghia învățător în Sculea	» 1.—

Suma totală: 141.10

În numele micuților orfani scrie părintele Popovici, exprim mulțumită tuturor contribuitorilor, cari cu obolul lor au alinat nemiloasa foamete ce bântuie între membrii nenorocitelor familii.

— **Sporirea gendarmeriei.** Ministrul de honvezi a lansat un ordin, prin care dispune sporirea gendarmeriei cu 870 gendarmi noi. Se vor crea 150 posturi noi de gendarmi. Solda sergenților majori de gendari va fi urcată cu câte 15 fileri pe zi, a sergenților cu câte 14

fileri pe zi. Noile posturi de gendarmi își încep activitatea la 1 Aprilie.

— **Soldații români în ajutorul poliției din Budapesta.** Se anunță, că o companie de soldați români din Timișoara au sosit azi în Budapesta și au fost sălășluiți la cazarma Maria Terezia. Compania aceasta de soldați români a fost trimisă pentru întărirea poliției din Budapesta.

— **Șicanarea poporului român din comitatul Hunedoara** din partea oficianților străini de nevoile poporului a mers așa de departe, în cât unii ofițanți au oprit în unele comune chiar și colindele, obiceiuri moștenite din moși strămoși, iar în alte locuri au luat dela oameni camete de întârziere după dările plătite, deși suntem în complet ex-lex. Românii au adresat în congregația din Deva interpelațiuni energice în contra acestor abuzuri.

— **Țara e în liniște....** Cetim într'o foaie de a coaliției:

«Au perit și urmele înverșunării provocate de evenimentele din lăuntru a țării, de când împrăștierea Dietei s'a făcut fără nici o turburare. La bursă mereu-mereu toate reintră în văgaș, liniștea e cu desăvârșire restabilită și speculațiunea începe cumpărarea de noi valori, cari înainte cu câteva zile, în marea iritație, nu mai aveau căutare. În urmarea acesteia, valorile ungu-rești și-au urcat din nou cursul»...

Observăm, că vestea aceasta o luăm de pe paginile din urmă a foii, la rubrica «burselor» căci pe coloanele dintăiu încă tot tună și fulgeră patriotizmul înflăcărat.

Aici Schreimb-Moritzul scrie adevărul, căci e vorba de valori... Dincolo, scrie pentru... civișii din Dobrițin, Kecskemét, Măcău! Căci bursa nu e pentru civiși. Ei caută ciucuri, pinteți și revoluție — pe care s'o facă totdeauna alții — în gazete.

Va să zică e liniște în țară. Nici chiar speculațiunea de bursă nu se teme de — revoluția ungu-rească. Într'adevăr caraghios sfârșit are «măreață» luptă.

Au purtat sabie însângerată cum se zice, dintr'un colț în altul în țară: aprins-au inimile și de altfel înflăcărate ale patrioților; de ani de zile în grai viu și în scris atâțat-au fără frâu; sigilat-au ușele comitatelor și au bătut cu ouă clocite pe fișpani; nedreptățile guvernului de drabanți umplut-au inimile de adânci amarăciune și preste toate acestea reprezentanții națiunii au fost făcuți de batjocură și d'ați pe ușă

afară din Casa țării, — iar țării nici că-i pasă, e într'o liniște idilică.

Aceasta e palma cea mai bună ce a putut-o căpăta cinstita adunătură, care se numea pe sine «reprezentanța națiunii și a țării». Lumea, strănătatea, care a fost și ea alarmată de fanfaroni, stă uimită de nepăsarea și liniștea țării. «Ripoterii de război» trimiși de către foile mari în Ungaria se rentorc nemulțumiți de revoluția ungu-rească.

Minciuna va să zică s'a sfârșit cum se sfârșesc toate minciunile — cu rușine.

— **Cel mai lung cuvânt din lume.** Cel mai lung cuvânt din lume se află în limba flamandă și este din 42 de litere. Cuvântul acesta, care, în limba românească e pur și simplu «automobil», sună cam așa:

Snelpaardelooszonderspoorwegpetrolrigtnik.

Și când te gândești, că pentru un flamand acest cuvânt kilometric e cât se poate de natural!

Iată acum și traducerea lui pe românește, bine înțeles, descompunându-l în mai multe părți:

Snel — iute

paardeloos — fără cal

zoonderspoorweg — fără șine

petrolrijtnik — vehicul cu petrol.

Original mod de exprimare; n'avem ce spune.

Un alt cuvânt lung e următorul:

Llanfairpullgwyngyllogogerychwyrndrobwllandsiliogogos.

E luat dintr'o cartă postală din Anglia și exprimă numele unei localități.

— **Nuntă.** O nuntă frumoasă și românească s'a sărbat Luni 6/19 l. c. în Pâncota.

D-ra Aurora Filip, fiica preotului Filip Leuca din Pâncota, și-a sărbat cununia cu tinărul Adrian Filip, ales preot în com. Cherechiu.

Adunatu-s'au la aceasta nuntă afară de stimătorii părechii sărbătorite și o frumoasă cunună de oaspeți.

Actul cununiei l'a săvârșit M. on. domn Mihai Lucuța protopopul tractual, într'un chip înălțător adresând la urmă o caldă felicitare și urări de bine perechei noue.

Au fost de față următorii domni și doamne: Alexandru Filip, cu d-na ca părinții mirelui, d-ra Anuța Filip sora mirelui, din Lugojul-de-jos, d-na Gabriela Venter cu d-soara Valeria Boroș, protopopul pensionat Teodor Filip ca bunic al mirelui, dl protopop Cornel Lazar cu d-na, Aurel Popa notar în Vînteri cu d-na, dl protopop Mihai Lucuța cu d-na, dl Ioan Suci, cand. de adv. cu d-na, Aurel Leuca negustor, cu amabila d-soară Corneția Moldovan Hălmăgiu, dl Teodor Stan cu d-na din Cherechiu ca nași cununători, d-na Melania văd. Dr. Constantin Groza Cil, dl Ioan Avram preot Micșa, Dimitrie Popoviciu preot Cermeiu, Ioan Fofiu cu d-na preot Cherechiu, Bintișiu cu d-na comerciant Pâncota, Simeon Buda proprietar Pâncota, d-na Iulia Țapoș ca mătușa miresei Micșa, d-nii d-rand Victor Mercea și Mihai Popa cand. de adv. și următorii d-nii teologi; Moise Popovici teolog abs., Nestor Popa, Ioan Bonățiu, Nestor Blaga și Ioan Popescu.

Sub durată mesei rev. domn Mihai Lucuța protopresbiter a toasiat pentru părechea tinără, rev. domn Cornel Lazar, protopresbiter pentru părinții mirilor, rev. domn protopresbiter emerit Teodor Filip a toastat pentru nași, rev. domn Ioan Avram preot pentru părintele cununător, tinărul teolog Nestor Blaga pentru sexul frumos, părintele Filip Leuca, mulțumind oaspeților, dl Ioan Fofiu, salută oaspeții bihoreni, părintele Dimitrie Popoviciu pentru masa lui părjol. Dl Dr. Victor Mercea a delectat publicul prin predarea monologului «programul candidatului la deputație».

Au sosit mai multe telegrame dela cei ce n'au putut lua parte: Eugenia Venter din Nagy-Bárod, Magnf. domn Dr. Ștefan C. Pop Arad, Magnf. domn R. Ciorogariu, dir. sem. Arad, Cornel Lazar și familia Arad, Aurelia, Ioan și Silviu, Lugajul-sup., familia Popovici ref. cons. Arad, fam. Georgia ppresb. Buteni, George Costa cand. de adv. Tinca, Niță Popescu, ales preot în Toracul-mare, din Covăsânț, rev. domn Toma Pacală, Iuliu Ivan și Aurel Beiuș, fam. Iancu din Zarand, iar d-nul notar Gerba din Pâncota a felicitat în scris.

Printre crengi, frunze, când soarele apare
Strălucește roaua lacrimilor tale.
Ochiu-ți senin, ca cerul, e un cucurbeu
În undele line a micului păreu.

Floarea în grădină, earba pe câmpie
Ciocârlia 'n doină îmi vorbesc de tine.
Jalnicul susur isvorului din vale
Par'că e suspinul dorurilor tale!

Și să-mi iau adio? Să te uit deodată?
Când — calc pe cunună din visuri legată!
Iar... tu de vezi calea-ți d'o umbră însoțită
Vină-ți în minte o floare vestegită!

Melania Ionescu.

POEZII POPORALE.

Cul. de: George Mătea, inv. Coașd (Kávásd, com. Bihor).

Până fusăi holtieșiu,
Mersăi sara pe uliță,
Tot zicând în fluieruță.
Nana ieșe la uliță,
Io-i dădui bună sara,
Ea nu zise nimica,
Io răsăi și ea nu răsă,
Inima în mine o strânsă.

Hoi! nănuță draga mea,
Cum-i rândul tău așa?
Că-ți dădui bună sara,
Tu nu ziseși nimica.
Io răsăi, tu nu răsăși,
Dinima 'n mine o strânsăși.

Dară ea în grai, grăiă
Bade, bade dragul meu,
D'arunce-te calul tău,

Mergând sara 'n făgădău.
Și nimica să nu-ți strice,
Numa o mână să ți-o rupă.
Sângele te năpădească,
Nici din loc nu te clătească.

Dacă-i nană rând așa,
Când 'i mere la mână,
Și trecând vâlcelele,
Ți-se d'achețe poalele,
Descătându-ți tu poalele,
Rumpăți-se frimbiile,
Și legându-ți frimbiile,
Rumpăți-se degetele,
Dela amândouă mâinile,
Să rămâie inelele
Să le d'afli nană eu,
Mergând sara 'n făgădău,
Să le port în butul tău.

Culese de: Isai Ștepan, june Pâncota.

Frunză verde de șelată
Dragă mi fata săracă
Că ea lucră de se 'mbracă
Iar fata găzducului
Dă o 'n mână dracului,
Cum se scoală, coată în oală.

Frunză verde floricele
Plină-i lumea de cățele
Plină-i lumea de jidani,
Ca valea de bolovani.
De ciuda dușmanilor
Ași da foc gardurilor
Să rămână numai parii
Să se înțepe 'n ei dușmanii.

Petrecerea a durat până în zori de dimineață în deplină animație la masă bogată și vin bun, ca de Odobești. *Svidrigailoff.*

— **Tragicul dela Brașov.** Sub titlul grav: «*Pentru posteritate*», «Gazeta Transilvaniei» (Nr. 30) aduce, din raportul «Tribunei» despre actul dizolvării dietei, niște spicuri, pe cari le însoțește cu reflexiuni foarte sugestive, ba clasice chiar, ca bunăoară:

«Ce joc a lșorții! Cu câtă râvnă pentru acțiunea parlamentară intraseră deputații noștri activiști în această Dietă, unde au fost învredniciți să ocupe și ei câteva locuri și tocmai dânsii să fie destinați a azistă singuri pronunțarea fatalului decret de împrăștiare a ei!»

Fatal!

Adecă, — de! *Mon cher* dela Gazeta, de ce te faci tocmai așa *ne znai* a trebilor din zilele noastre? Pentru posteritate?

— **Barabás primit în triumf.** Civișii noștri din Arad au ieșit ieri, în număr mare, cufemei, cu copiii, cu purcel cu cățel înaintea fostului lor deputat Barabás Béla. Marele bărbat a sosit cu trenul de 3 1/2 dela Budapesta. În gară le-a ținut o vorbire, plângându-se că împăratul le-a dat cu piciorul.

— Am luptat pentru limba de comandă ungurească și am pățit rușinea să fim scoși afară de soldați comandați ungurește.

O bandă de țigani a intonat apoi «Kossuthnóta», și-au pornit spre oraș. Convoiul s'a oprit la cei 13, unde a mai declamat Barabás și alții.

— **Mulțumită publică.** Prin incediul întâmplat în 17 August 1904 întreaga-mi avere mobilă agonisită în decurs de 33 ani au devenit pradă aceluia, în urma căreia pe baza apelurilor făcute pentru ușurarea suferinței nedescrise, din partea mai multor stimați binefăcători, precum și din partea stimatei direcțiuni a institutului «Doina», care a binevoit a împărți suma de 2000 coroane între cei nefericiți, din care sumă și eu am fost împărțit, și în fine stimatei familii Dr. Zosim Chirtop care deși se numără între cei arși m'au provăzut cu locuință timp de un an, cari binefaceri nu le pot trece cu vederea de a nu le aduce mulțumita mea și pe aceasta cale, rugând prevedința a le răsplăti tuturor binefăcătorilor amăsurat faptelor nobile arătate deși săvârșite față de cei nefericiți.

Câmpeni, în 18 Februarie 1906.

George M. Corchescu.
primar.

— **Fuga-i rușinoasă dar e sănătoasă.** Pe toți îi pune în uimire, cum s'a întâmplat, că ședința de Luni din casa țării, s'a petrecut așa de iute, când cei din partidele întovărășite nu odată au spus, că vor lupta până la cea din urmă picătură de sânge. Iată de ce. Coaliția n'a îndrăsnit să dea față cu soldații aduși acolo anume să facă rânduială, dacă va fi lipsă, căci atunci ar fi trebuit sau să fugă, sau să nu se lase. A aflat de bine să primească pe cea dintâi. Ei sunt totdeauna tari la vorbă, dar când treaba merge prea cu grosul, atunci nu zic nimic. Așa au făcut și acum. Au fugit, și fie fuga cât de rușinoasă, ea totuși a fost sănătoasă.

— **Crudă a fost moartea** învățătorului român *Lie Băsarabă*. Călătorind cu trenul spre casă (o comună de lângă Cluj) a apucat pe altă linie ferată și văzându-și greșeala a sărit jos din tren, dar a căzut rău și trenul i-a apucat picioarele și i-a zdrobit total, lăsându-l mort.

— **Inmormântare.** Mercuri a fost petrecută în calea vecinicii, Florica Beleş, soția nemângâiatului Dr. Eugen Rozvány. Actul înmormântării s'a început la orele 3. Au servit preoții Traian Vașan, Gavril Bodea și Vasile Vesalon. De față a fost P. S. Sa Episcopul Joan I. Papp P. C. Sa Roman R. Ciorogar, director seminarial, și alți distinși membri ai vieții noastre publice, și numărös public fără deosebire de limbă și religie.

— **Necrolog.** Ioan Papp de Szatmár, protopopul districtului Boroșbeș și paroh în Bocsig, după scurte, dar grele suferințe, provăzut cu sf. taine ale moribunzilor, a reposat, la 17 Febr.

1906 în etate de 69 ani, la 43 ani ai preoției și ai fericitei sale căsătorii, lăsând în jale profundă pe soția sa, pe cinci fice și un fiu al său. Fie ertatul a fost un preot adevărat și un adevărat părinte al poporului. Preoțind în Bocsig 42 ani, în acest restimp, a reorganizat totalmente aceasta comună, a pătruns la inima poporului întru atâta încât va trece aceasta generațiune, dar numele lui se va păstra de credincioși ca un adevărat părinte al poporului. La înmormântarea lui săvârșită în 19 luna c. au fost cu drept cuvânt toată comuna, mic și mare, tânăr și bătrân, fără descliniere de națiune și religione. Lacrimi curgeau din ochii întregii mulțimi, când șase preoți începură duioasele cântări ale înmormântărilor, încât părea că nu numai soția pe soțul ei și familia doioasă pe părintete îngrijitor ci întreaga comună a pierdut pe părintele său cel adevărat, dela care atâtea bune povătuiri și îndreptări au avut, încât o așa jale generală rar se mai poate vedea vie dovadă că reposatul ca preot și-a împlinit chemarea sa, cu multă conștiință, și cu o adevărată iubire de neam; căci nu numai de credincioșii săi, ci de toată comuna era jelit.

Fie binecuvântată pomenirea lui.

— **In loc de cunună.** Ni-se scrie: Din incidentul răposării lui Gavril Bode, execvent reg. la judecăt. cercuală de aici, la inițiativa dlui avocat Dr. Teodor Burdan s'a colectat dela ceilalți domni advocați 30 cor. și ni le-a pus la dispoziție, în părți egale 15 cor. școalei noastre și 15 cor. școalei de stat de aici în loc de cunună pe vecie decedatului execvent; acea sumă o am și primit dela numitul în scopul cumpărării de cărți folositoare școlarilor noștri de aici. Aducând deci pe cale publică mulțumita mea în numele școlarilor de aici pentru suma de 15 cor. în scopul amintit în loc de coroană (cunună) și dorind ca Dumnezeu bunul să primească aceasta jertfă. *Boroșineu*, la 20/II 1906. sincer amic: *Pavel Dârlea*, inv. dir.

— **Cununie.** Dșoara Livia *Pută* și dl Petru *Russu*, învățător din Pecica s'au cununat în 28 Ianuarie în biserica rom. gr. or. din Pecica.

Felicitări!

— **In atențiunea miresei!** Trusouri de mult gust, recomandă în diferite prețuri firma cu prânzări rușării *Heim I.* Arad, piața Libertății 20 aplatul contelui *Nádasz*.

— **Cununie.** Ni s'anunță cununia dșoarei *Giula Juvanescu* cu dnul *Teodor Ursu*, care se va celebra la 25 Februarie în biserica gr.-or.-r. din M. Radna. Felicitări!

— **Fluidul Universal.** Cel mai nou esenț pentru alinarea durerilor și frecarea corpului e *Fluidul Universal*, (esenț din flori mirositoare). Se folosește la junghiuri, reumatism, la dureri de oase, de dinți și de cap, acest esenț e recomandat de toți medicii, reînnoește și întărește atât mușchii, cât și nervile obosite.

Prețul unei sticle de un deci e 1 cor. 50 fileri, dacă procurăm 3 sticle speșele de postă nu se socotesc. 1 sticlă mică de probă costă 40 fil., 6 sticle mici constau 3 cor., iar 12 sticle constau 5 cor. Speșele de postă nu se socotesc.

Sticle de cele mici, de probă, pe lângă trimiteră unei mărci de 20 fil. fără speșe, la învoiere trimite unicul pregătitor de «Fluid Universal». Apothea lui *Coloman Skribanek*, la crucea roșie. În strada *Holló* și în colțul străzii *Hunyadi*.

— **S-a deschis** prăvălia de coloniale a lui *Rudolf Baumann* Arad. Piața *Tököly* în colțul străzii *Lázár Vilmos*. Un izvor bun de cumpărare recunoscut pentru fructele proaspete de tot felul, apoi vin, tea și rum.

Cerând sprijinul marelui publ. remân cu deosebită stimă: *Baumann Rudolf*.

CONCERTE, PETRECERI.

«Reuniunea sodalilor români din Sibiu», invitată la convenirea socială împreună cu cântări, postă humoristică și joc Sâmbătă, la 24 Febr. st. n. 1906 în «Unicum». Corurile se dirigează de dl *Candid Popa*, învățător de aplicație de pe lângă seminarul «*Andreian*». Venitul curat este destinat fondului Dr. *Daniil P. Barcianu* pentru ajutorarea sodalilor lipsiți de lucru. Din ședința comitetului «Reuniunii sodalilor români din Sibiu» ținută la 15 Februarie st. n. 1906. *Victor Tordășianu*, prezident. *Ștefan Duca*, notar. Pre-

țul de intrare 1 cor.; de persoană. Insignii de dans pentru domni 50 b.; Suprasolviri benevole se primesc cu mulțumită și se vor cuită pe cale ziaristică.

Reuniunea de ajutorare a damelor române din Lugoj arangează Sâmbătă la 11/24 Februarie 1906 în pavilionul otelului «*Concordia*» un festival, la care vă invită respectuos. Inceputul la orele 8 1/2 seara. Prețurile locurilor: Șirul I—IV. 2 cor. Șirul V—X. 1 cor. 50 bani. Șirul X—XIV. 1 cor. 20 bani. Loc de stat 1 cor. Venitul curat este destinat pentru scopurile Reuniunii.

Economie.

Arad, 23 Febr.

Chestii economice.

(Adunarea generală a Reun. rom. agricole Sibieni.)

Conduc de adevărul, că «mai bine și mai târziu decât nici odată», îndrănesc a vesti obște noastră despre isprăvile puse la cale de tinăra și harnica noastră «Reuniune de agricultură din comitatul Sibiu», din prilejul adunării sale generale a 17-a, ținută la 31 Dec. n. 1905, în frunțașă comună Săliște.

Trecută și ea, ca aproape toate celelalte așezăminte ale noastre, prin multe vitregități, Reuniunea agricolă, în curând s'a recules și și-a reluat firul intrerupt și și-a continuat munca închinată binelui și înaintării țaranului agricultor. Dovadă în această privință ne-a dat și adun. gen. din Săliște.

Adunarea a fost una dintre cele mai instructive. Pompoasa sală festivă din edificiul școlar de data aceasta a fost tixită de economii frunțași ai Săliștei și de întreaga intelighința de acolo. La masa verde se găseau: vice-prezidentul Reuniunii dl *Ioan Chirca*, încungiurat de membrii comitetului d-nii *R. Simu*, *P. Drăghits*, *Dr. I. Stroia* și de secretarul *Vic. Tordășianu*.

Dl *Chirca*, punându-ne în vedere scuzele prezidentului *P. Lucața*, care din pricina altor ocupațiuni prezante nu poate participa, ne vorbește despre voința de lucru, ce caracterizează pe plugarii noștri. De încheiere vorbind despre însemnătatea Reuniunii, bineventează pe asistenți și declară adunarea generală deschisă.

Secretarul *V. Tordășianu*, prezentează bogatul Raport generat despre activitatea comitetului general al Reuniunii în 1904 și îl comentează în termeni poporali înțeleși de toți.

Raportul s'a luat la cunoștință; s'au aprobat rațiōniile pro 1904; s'a votat budgetul pro 1906; s'a exprimat condolențele pentru membrii răposați; s'a votat mulțumită comisiei economice comitatense, institutului «*Albina*» și «*Doina*» din Câmpeni, pentru ajutoarele votate; în locul demisionatului membru din comitet, dl *I. I. Lăpădatu*, s'a ales profesorul *A. Bratu*.

Venind la ordinea zilei propunerea comitetului de a se decretă înființarea de comiții agricole, membrul comitetului *P. Draghici*, inițiatorul acestei afaccr, ia cuvântul și arată, că e necesar, ca în anumite locuri centrale să se întemeeze subreuniuni sau comițiile agricole, prevăzute în § 38 din statute, cu chemarea de a sta înt'ajutor comitetului central la ducerea în îndeplinire sau mai corect la punerea în practică a lucrărilor, cu cari comitetul central, după natura lucrului nu se poate ocupa, de cât în mod teoretic. Arată felul de alcătuire și raportul, ce trebuie să existe între comitetul central și comiții și propune înființarea de comiții deocamdată în *Avrig*, *Fofeldea*, *Mercurea*, *Poiana*, *Rășinari*, *Săliște* și *Sebasul-sășesc*.

Primindu-se cu mare insufletire această propunere, membri Reuniunii, cu locuința în Săliște, declarându-se de comițiu, au ales prezident de părintele protepresbiter *Dr. Stroia*, iar de membri pe pe dnii *Constantin Herța*, contabil, *Petru Giura*, inv. pe proprietarii *Nicolae Lupăș* și *Dem. Stan Herța*, cari vor avea să să-și aleagă din sânul lor pe notarul și cassarul comițului.

Dl *R. Simu*, ne-a întreținut cu un frumos discurs, în care ocupându-se de mulțimea de așezăminte culturale economice. ce să găsească în Săliște, arată, ce anume a făcut Reuniunea agricolă pentru-ca această comună centru de lucrări să devină nu numai pentru cercul Săliștei, ci cu timpul pentru întreg comitatul nostru. Vi-

zează la rezultatele obținute și se roagă frun-
tașii a continuă cu munca începută, ca astfel și
Reuniunea agricolă să-și afle răsplata jertfelor
aduse în favorul Săliștenilor.

Exhaustivă ordinea de zi, dl Chirca mulțame-
mește pentru armonica conlucrare și declară
adunarea generală încheiată.

Pentru munca desinteresată pusă pe altarul
poporului nostru de mănunchiul de oameni, află-
tori în fruntea Reuniunii și în cari schinteia in-
teresării pentru binele obștesc este în continuă
creștere, mulțamește în termeni calzi dl Dr. N.
Comșa.

La masa bogată închinată în cinstea sărbă-
torii de dl și dna Chirca, s'a continuat discu-
țiunile folositoare și s'au ridicat toasturi pentru
bărbații binemeritați ai acestei rodnice Reuniuni.

«Invingătorul».

Bursa de mărfuri și efecte din Budapesta.

Cota oficială pe ziua de 22 Februarie.

INCHEEREA LA 12 ORE:

Grâu pe Aprilie 1906 (100—clgr.)	16.86—16.88
Secară pe Aprilie	13.70—13.72
Orz pe Aprilie	15.32—15.34
Cucuruz pe Mai	13.90—13.92
Grâu de toamnă pe 1906	19.78—16.80

INCHEEREA LA 5 ORE:

Grâu pe Aprilie 1906	16.86—16.88
Secară pe Aprilie	13.68—13.70
Ovăs pe Aprilie	15.32—15.34
Cucuruz pe Mai	13.88—13.90
Grâu de toamnă pe 1906	16.76—16.78

Prețul alcoolului în Arad.

Alcool rafinat în mare	Cor. 158.—
• • • mic	• 160.—
• brut • mare	• 156.—
• • • mic	• 158.—

Bursa de bucate din Timișoara.

Grâu: 78—100 klgr.	Cor. 15.50—15.60
79—100	—
Secară: 100	12.20—12.30
Orz: 100	13.50—13.60
Ovăs mercantil 100 klgr.	13.50—13.60
• cernut 100 klgr.	—
Cucuruz nou 100	13.20—13.30
• vechiu 100 klgr.	—

Târgul de porci din Kőbánya.

De prima calitate ungară: Bătrâni, grei părechea în greu-
tate peste 400 klgr. — — — fil.; bătrâni mijlocii, păre-
chea în greutate 300—400 klgr. — fil.; tineri grei în greu-
tate peste 320 klgr. 125—127 fil.; calitate sârbească: grei
părechea peste 260 klgr. 120—126 fil.; mijlocii părechea
240—260 klgr. greutate 121—122 fil. Ușori până la 240
klgr. 116—118 fil.

Posta Redacției.

Teodor Bocu, Șepreuş. S'au primit și se vor
publica săptămâna viitoare.

M. Milencovici, Răcășdia. Cu plăcere, îndată ce
vom avea loc.

Correspondent, Budapesta. Scrie să ne sosiască
Luni, Marți, Mercuri, Vineri și Sâmbătă dimineața.

Posta administrației.

Teodor Laza, Talpoș 32. Am primit 4 cor
pe 1906.

Milan Vlădeș, Milcovaț. Am primit 1 cor.
pentru 2 calendare.

Alexă Saberca, Prilipeți. Nu numai în comitatul
Aradului, ci și în toate comitatele din Ungaria
se plătesc așa.

Am primit 2 cor. abonament pe sem. I. 1906.

Redactor responsabil: Sever Bocu.
Editor proprietar: George Nichin.

Licitațiune minuendă.

în temeiul încuviințării Venerab. Conzistor die-
cezan din Arad, de sub Nr. 1906, ex 1904 se
publică concurs de licitațiune minuendă în scopul
construirii unui gard de zid, cu grilaj din lemn
de gorun, în jurul sfintei biserici din comuna bi-
sericească gr.-or rom. din Cherechiu, (Kerek)

comitatul Arad, pe 16 Februarie 1 Martie a. c. la
10 ore antemeridiane.

Prețul de esclamare este stabilit în suma de
1066 cor. 45 fil. Înainte de începerea licitații, li-
citanții au să depună un vadiu de 10% din pre-
țul de esclamare, în bani gata, ori în hârtii de va-
loare acceptabile, la mâinile episcopului prim bise-
ricesc. Până la 9 ore antemeridiane, din ziua li-
citații, se primesc și oferte în scris, însoțite de
vadiul corăspunzător și de o declarațiune în care
oferentul să declare, că cunoaște planul, proiectul
de spese și condițiunile de licitațiune și se va su-
pune acelora întru toate. Planul, proiectul de spese
și condițiunile de licitațiune se află și se pot vedea
în cancelaria oficiului parohial din loc.

Se observă, că spesele de călătorie nu se re-
stituesc și că comuna bisericăscă își rezervă drep-
tul fără conziderare la rezultatul licitațiunii, a da
în întreprindere lucrarea menționată aceluși licitant
în care va avea mai multă garanță.

Cherechiu, la 19 Ianuarie (1 Februarie 1906).

Ioan Fofiu, m. p.
preot, cond. ofic. par.

Ioan Nicoroi, m. p.
not. com. par.

372 906 număr.

Bégați jărăsi fõszolgabirõtõl.

Pályázati Hirdetmény.

A megüresedett barrai körjegyzõi állásra pálye-
zatot hirdetek, felhivom, a pályázni kívánókat,
hogy az 1883. évi I. t. cz. 6. §-ában illetve az
1900. évi XX. t. cz. 3. §-ában körülírt képessé-
güket és eddigi működésüket igazoló okmányokkal
felszerelt kérvényüket f. évi márczius hó 5-ig nálam
annál is inkább beadják, mert a késõbben érkezett
kérvények figyelembe vétetni nem fognak.

Román nyelv bírása igazolandó.

A választás f. évi márczius hó 14-én d. e. 11.
órákor a barrai körjegyzõi irodában fogom meg-
tartani.

A körjegyzõség 5. községbõl áll, a jegyzõ ja-
vadalma:

Törzsfizetés	1600 korona	— fill.
Elõfogatidij	492	54 »
Napidij átalány	202	— »
Iroda átalány	150	— »
Tüzifa megváltás	259	— »
Irnoktartás	720	— »
Szolga tartás	105	60 »
Anyakönyvi dologi kiadások	300	— »

összesen 3809 korona 14 fill.

Podhrádszky Andor,
fõszolgabiró.

Se caută un practicant

pentru subsemnata societate de asigurare. Condi-
țiuni: petentul să nu fie trecut peste 24 ani,
să fie absolvent al unei școale superioare de co-
merciu și să poseadă în vorbire și scriere lim-
bile română, maghiară și germană s'au cel puțin
română și germană. Salar începător 60 cor. cu
prospecte de avanzament și aplicare definitivă.
Tot aci se acceptează și

mai mulți acuizitori buni

pe lângă proviziuni mari și salare fixe.

Posturile sunt a se ocupa imediat ev. la 1 Martie
a. c. n.

Ofertele să se înainteze la

Agentura generală a societății de asigurare
„Dunărea“ în Sibiiu (Nagyszeben) strada Mă-
celarilor Nr. 20.

Se află de vânzare la adminis-
trația «Tribunei»

Năvăliri barbare

de L. Bolcaș.

Prețul 1 Cor. plus 10 fil. porto.

1906.—416 tsz.

Árverési hirdetmény.

Az aradi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság köz-
hírré teszi, hogy Ádám Jozsif kurticsi lakos végrehajtatónak
ismeretlen tartozkodásu Winkler Herman végrehajtást szen-
vedõ elleni 156 kor. 88 fil. tõke követelés és járulékai i-
ránti végrehajtási ügyében az aradi kir. törvényszék terü-
letén levõ kurtics községben fekvõ a kurticsi 1671 tjkv-
ben A.+1 sor. 161 hrsz. alatt felvett 662 szám ház udvar
és kertbõl álló ingatlanra az árverést 852 kor. ezennel meg-
állapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fentebb meg-
jelölt ingatlan az

1906. évi mácius hó 14 napjának d.e.10 órákor

kurtics község házánál megtartandó nyilvános árverésen a
megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Arverezni szándékozok tartoznak az ingatlan becsárának
10% át vagyis 85 korona 20 fillért készpénzben vagy az
1881 LX. t. cz. 42 §-ban jelzett árfolyammal számított és az
1881 évi november hó 1-én 3333 sz. s. kelt igazságügymin-
iszteri rendelef 8 §-ban kijelölt óvadékképes érték papírban
a kiküldött kezéhez letenni avagy az 1881 LX t. cz. 170
§-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges el-
helyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgá-
latni.

Kir. törvényszék mint tkvi hatóság Aradon 1906 év. no-
vember hó 27-én.

Aknay

kir. tszéki biró.

Afiă aplicare momentană

3 culegători tipografici

buni

în Tipografia «Tribuna».

La administrația „Tribunei“ să află de vânzare
următoarele cărți:

„La Roma“ de Russu Șirianu	Cor. 2.—	plus 10 fil. porto
„Povestiri și schițe“ de S. Secula	1.—	5 „ „
„Nuvele“ de Emil Zola	Cor. 0.40	5 „ „
„Școlarul declamator“	„ 0.50	5 „ „
„Stropi de roaună“	„ 1.—	10 „ „
„Aur“ Const. Hodos	„ 1.50	10 „ „
„Telegrama“ farză în 3 acte	„ 0.30	3 „ „
„Amicul Poporului“ T. Vuculescu	1.—	10 „ „

Se caută

un scriitor

bine inițiat în lucrările advoca-
țiale. Reflectanții să se adreseze
la Dr. Vasile Fodor, avocat.
Abrudbánya, comunicând și con-
dițiunile.

Sămânță de bicău

pentru sămănat

în orice calitate

se poate găsi la firma lui

Nemes Géza

Arad, piața Boros Béni.

„ALBINA” institut de credit și de economii în Sibiiu.

Domnii acționari ai institutului de credit și de economii „ALBINA” sunt invitați prin aceasta în virtutea §. 20 din statutele societății la

a XXXIII-a adunare generală ordinară

care se va ține în Sibiiu, Sâmbătă în 24 Martie 1906 st. n. la 10 oare a. m. în casa institutului (strada Baier Nr. 1) cu următoarea

ordine de zi:

1. Bilanțul anului de gestiune 1905 și raportul comitetului de supraveghiere.
2. Distribuirea profitului net realizat conform bilanțului.
3. Distribuirea sumei destinate pentru scopuri culturale și de binefacere.
4. Fixarea prețului marcelor de prezență pentru anul curent.
5. Alegerea a 2 membrii în direcțiune cu mandat pe 6 ani.
6. Alegerea membrilor (5) comitetului de supraveghiere cu mandat pe 3 ani.

Domnii acționari, cari voesc a participa la adunarea generală în persoană sau prin plenipotențiați, în conformitate cu §§-ii 22, 23 și 24 din statutele societății, sunt rugați a-și depune acțiunile și eventual dovezile de plenipotență cel mult până Mercuri în 21 Martie a. c. st. n. 6 oare p. m. la casa centralei noastre în Sibiiu sau a filialei din Brașov.

Depunera acțiunilor, respective a plenipotențelor spre scopul indicat se poate face și la institutele: „Bihoreana” în Oradea-mare; „Bocșana” în Bocșa-montană; „Furnica” în Făgăraș; „Lipovana” în Lipova; „Lugoșana” în Lugoș; „Oraviciana” în Oravița; „Patria” în Blaj; „Silvania” în Șimleu; „Timișana” în Timișoara; „Victoria” în Arad și „Cassa de păstrare” în Săliște, în acest caz însă cel mult până Sâmbătă 17 Martie st. n. a. c.

Sibiiu, în 14 Februarie 1906.

DIRECȚIUNEA.

A XXXIII-a INCHEIERE A CONTURILOR CU 31 DECEMVRIE 1905.

Active.		CONTUL BILANȚULUI.		Pasive.	
		K	f.		
Cassa în numărar		141,023.46		Capital social:	
Monete		23,296.44		6000 acțiuni a K 200	1,200,000.—
Cambii de bancă		9,503,998.84		Fondul de rezervă al acționarilor	200,000.—
Imprum. hipot. în scrisuri fonc.	5,907,147.54			Fondul de garanță al scrisurilor fonciare	500,000.—
„ „ în numărar	344,898.69	6,252,046.23		Fondul special de rezervă	112,310.22
Credite personale		1,680,933.40		Fondul de penziuni al funcționarilor	486,398.65
Credite cambiale cu acoperire hipotecară		1,833,260.—		Depuneri spre fructificare	13,833,376.85
Credite de cont-curent		2,503,740.82		Scrisuri fonciare cu 5% în floreni în circulațiune	1,280,000.—
Avansuri pe efecte publice		97,943.—		Scrisuri fonciare cu 5% în coroane în circulațiune	2,881,000.—
Credite fixe și împrumuturi pe produse		8,674.60		Scrisuri fonciare cu 4½ %	1,500,000.—
Casa institutului, realități dela gara Brașov și diverse realități de vânzare		625,760.27		Scrisuri fonciare eșite la sorți în circulațiune	334,000.—
Efecte publice		2,874,646.35		Cambii de bancă reescomptate	2,208,658.11
Acțiuni dela diverse bănci		186,465.—		Diverse conturi creditoare	1,464,964.35
Efectele fondului de garanție al scrisurilor fonciare		509,383.—		Dividende neridicate	3,948.—
Efectele fondului de pensuni al funcționarilor institutului		3,000.—		Interese anticipate pro 1906	138,593.22
Mobilier	8,300.—			Profit net	262,010.58
după amortizare de	1,630.—	6,670.—			
Diverse conturi debitoare		154,418.57			
		<u>26,405,259.98</u>			<u>26,405,259.98</u>

Debit-		CONTUL PROFIT ȘI PERDERE.		Credit.	
		K	f.		
Interese:				Interese:	
pentru depuneri spre fructificare	569,284.72			dela cambii de bancă	494,407.68
pentru scrisuri fonciare	275,430.27			„ împrumuturi hipotecare	377,764.83
pentru împrumuturi luate pe efecte	51,101.82	895,816.81		„ credite personale	132,158.19
Spese:				„ efecte publice	148,341.18
Salare	114,997.24			„ credite camb. cu acop. hip.	102,025.17
Bani de quartir	18,887.50			„ credite de cont-curent	115,828.22
Imprim, registre, porto, diverse	27,201.12			„ avansuri pe efecte	5,933.77
Marce de prezență	9,240.—	170,325.86		„ credite fixe și împrumuturi pe produse	354.58
Contribuțiune:				Chirie	20,394.96
directă	34,000.—			Proviziuni	22,798.95
10 % dare la interese dela depuneri	56,928.47	90,928.47		Profit la monete	704.19
Amortizare din mobilier		1,630.—			
Profit net		262,010.58			
		<u>1,420,711.72</u>			<u>1,420,711.72</u>

Sibiiu, 31 Decemvrie 1905.

A. Lebu m. p.,
membru al direcțiunii.

Dr. L. Leményi m. p.,
membru al direcțiunii.

Dr. Beu m. p.,
membru al direcț.

Cosma m. p.,
director executiv.

Iosif Lissai m. p.,
contabil-șef.

Subsemnatul comitet am examinat conturile prezente și le-am aflat în deplină regulă, și în consonanță cu registrele institutului.
Sibiiu, 19 Februarie 1906.

Comitetul de supraveghiere:

Dr. Ilarion Pușcariu m. p.

Mateiu Voileanu m. p.

Nicolau Ivan m. p.

Ioan Henteș m. p.

Victor Fincu m. p.